

نقش حسابداری اسلامی در استانداردسازی حسابداری

مریم قهرمانی^۱، نصرالله شاهی سوق*^۲ و حسن پیروان^۳

۱ دانشگاه آزاد اسلامی دهدشت

۲ دانشگاه آزاد اسلامی دهدشت

۳ شهرستان بویراحمد، یاسوج

چکیده

اسلام بر کلیت وجود مسلمان فرمان می‌دهد و هیچ تمایزی بین امر مقدس و دنیوی نمی‌پذیرد. اقتصاد، سیاست، امور مذهبی و اجتماعی - حتی حسابداری - در صلاحیت قانون الهی اسلام است. شریعت در واقع، حسابداری به معنای وسیع، برای اسلام محوری است، زیرا پاسخگویی در برابر خدا و جامعه در قبال همه فعالیت‌ها برای ایمان یک مسلمان از اهمیت بالایی برخوردار است. بر مبنای شریعت اسلام یک اخلاق جامع را تنظیم کرده است که بر نحوه اداره تجارت، نحوه انجام حسابداری و نحوه تنظیم امور بانکی و مالی حاکم است. همه این مولفه‌ها چالش‌های منحصر به فردی را برای حسابداری اسلامی ایجاد می‌کند.

واژگان کلیدی: حسابداری، اسلامی، استاندارد سازی

مقدمه

تأثیر دین بر حسابداری موضوعی نیست که در ادبیات متعارف تا حد زیادی مورد بررسی قرار گرفته باشد، اگرچه به راحتی می‌توان فهمید که چگونه این دو ممکن است به هم مرتبط باشند. دین به طور سنتی در شکل‌گیری و اعمال رفتارهای اخلاقی مانند راستگویی، صداقت و عدالت نقش داشته است. جامعه‌ای که در آن چنین ارزش‌هایی از اهمیت بالایی برخوردار است ممکن است با درجه بالایی از اعتماد در معاملات تجاری و امور مالی مشخص شود. به طور کلی تر، پس از گری (۱۹۸۸) و پررا (۱۹۸۹)، فرهنگ به عنوان یک عامل تعیین کننده محتمل برای حسابداری شناخته شده است، زیرا فرهنگ توسط هافستد (۱۹۹۴: ۱۸۰) به عنوان برنامه ریزی جمعی ذهن که اعضای یک را متمایز می‌کند، تعریف شده است. گروهی از دیگری - نحوه درک افراد از مسئولیت‌های خود و انجام وظایف خود را کنترل می‌کند.

با این حال، در مجموع، دستور کتاب مقدس مبنی بر اعطای چیزهایی که از آن قیصر است به سزار، و چیزهایی که از آن خداست به خدا، منجر به اختلافی در غرب بین مقدس و دنیوی شده است که برای اسلام تحقیر شده است. در اسلام، قلمروهای خدا و سزار یک قلمرو قضایی جداگانه هستند، همانطور که مسیحیت اجازه داده است.

دو جنبه به ویژه رابطه بین اسلام و حسابداری را شکل می‌دهد. یکی این است که شریعت اسلامی، شریعت، ادعا می‌کند که همه جنبه‌های زندگی، اخلاقی و اجتماعی را تنظیم می‌کند و جنایی و نیز شامل می‌شود. صلاحیت مدنی هر عمل مؤمنان باید مطابق با شریعت اسلام و رعایت موازین اخلاقی برگرفته از اصول اسلامی باشد. حسابداران نیز مانند هر متعهد دیگری باید وظایف خود را بر اساس موازین و مقررات اسلام انجام دهند و بر اساس موازین اخلاقی اسلامی عمل کنند. این اصول اخلاقی درست، منصفانه و عادلانه، ماهیت مسئولیت‌های شرکتی، اولویت‌های جامعه، همراه با برخی استانداردهای حسابداری خاص را تعریف می‌کند. ثانیاً، برخی از اصول اقتصادی و مالی اسلامی علاوه بر ارائه مجموعه‌ای از اخلاق تجاری، تأثیر مستقیمی بر رویه‌ها و سیاست‌های حسابداری دارند. این اصول مهمتر از همه شامل نهاد زکات (مالیات شرعی) و ممنوعیت از ربا (ربا) و نهاد نظام اقتصادی بدون بهره.

این مقاله ابتدا به بررسی ماهیت اسلام و شریعت اسلامی می‌پردازد. سپس پیامدهای اخلاق تجاری و اصول حسابداری را در نظر می‌گیرد. در نهایت، این مقاله به تشریح قوانین تامین مالی اسلامی و پیامدهای مهم حسابداری در موسسات مالی اسلامی می‌پردازد.

قانون اسلامی

کسانی که پیشگام اندیشه اقتصادی اسلامی بودند، قوانینی را برای انجام تجارت، بانکداری و مالی از قوانین اسلامی یا قوانین اسلامی تدوین کردند. حریا (به طور رسمی شریعت اسلامی اما به طور کلی به اختصار به شریعت یا شریعت). معنای لغوی کلمه عربی شریعت راهی به سرچشمه حیات است و در مفهوم فنی، اکنون برای اشاره به یک نظام حقوقی مطابق با آئین نامه رفتاری که قرآن کریم و حدیث (سنت معتبر). مسلمانان با حسن نیت نمی‌توانند رفتار خود را به ابعاد دینی و سکولار تقسیم کنند و اعمال آنها همیشه مقید به قوانین است. شریعت. بدین ترتیب، شریعت اسلام مجموعه‌ای فراگیر از وظایف و اعمال از جمله عبادت، نماز، آداب و اخلاق، ازدواج، ارث، جنایت و معاملات تجاری را در بر می‌گیرد: یعنی شامل جنبه‌های زیادی است که لزوماً در جای دیگر به عنوان قانون در نظر گرفته نمی‌شود. بنابراین کاملاً مذهبی است، و به عنوان شریعت مقدس، هسته اصلی ایمان اسلامی را در بر می‌گیرد.

اسلام از نظر عددی دومین دین بزرگ با ۱٫۲ میلیارد پیرو (پس از ۲ میلیارد مسیحیت) است و از میراث یهودی-مسیحی به عنوان سومین و آخرین ادیان بزرگ توحیدی پیروی می‌کند. کسی که به اسلام اعتقاد دارد مسلمان است. ریشه‌های کلمه اسلام در ریشه هستند sim که به معنای "آرامش"، "صلح" است (سلام) یا "کل باقی بماند".

عبارت اسلاماً به معنای تسلیم کردن خود با آرامش کامل یا تسلیم شدن به خداست و از همین جاست که کلمه مسلمان مشتق می‌شود. مکرراً اسلام به سادگی به عنوان "تسلیم در برابر خدا" یا "تسلیم در برابر خدا" تعریف می‌شود. کسانی که «تسلیم» این مسیر می‌شوند، تشکیل می‌دهند و جامعه مسلمانان.

اعتقاد به حاکمیت خداوند در مرکز ایمان اسلامی قرار دارد، زیرا بر پرستش خدا متمرکز شده است. خدا و آیات الهی در قرآن کریم که بین سالهای ۶۱۰ تا ۶۳۲ میلادی بر حضرت محمد بن عبدالله نازل شده است. کتابی که تقریباً به اندازه عهد جدید است، قرآن کریم از مشرکان (معتقدان به بسیاری از خدایان)، یهودیان و مسیحیان به طور یکسان دعوت می‌کند تا خود را به پیام نازل شده نهایی خدا متعهد کنند. قرآن کریم برای مسلمانان به معنای واقعی کلمه خداوند است و شریعت اسلام مستقیماً از آن سرچشمه می‌گیرد و کاملاً از آن الهام می‌گیرد.

اسلام، مسیحیت و یهودیت به هم پیوسته اند، زیرا هر سه، در واقع، یک خدای واحد را می‌پرستند. بنابراین خدای مسلمانان همان خدای یهودیان و مسیحیان است، اگرچه بدون آنچه که شاید بتوان آن را به عنوان انحصار نژادی که توسط یهودیت به او نسبت داده شده، یا الهیات پیچیده‌ای که توسط مسیحیت به شکل تثلیث به دور او بافته شده است، در نظر گرفت. قرآن کریم تعلیم می‌دهد که خداوند یک سلسله پیامبران و پیامبران را مبعوث کرد که در آخرین پیامبران حضرت محمد (ص) به اوج رسید و پیام آنها را احیا و تکمیل کرد. بسیاری از داستان‌ها و نام‌های آشنای کتاب مقدس در قرآن کریم یافت می‌شود.

از آنجایی که عیسی مسیح اساس ایمان مسیحی است، گاهی اوقات - کاملاً نادرست فرض می‌شد که حضرت محمد برای اسلام همان طور که مسیح برای مسیحیت بود. از این رو اصطلاح قدیمی «محمدگرایی» تا همین اواخر به اشتباه در غرب به اسلام داده می‌شد. اگر چه برای مسلمانان حضرت محمد است انسان کامل خدایی نیست، و نه به عنوان بنیانگذار اسلام، صرفاً به عنوان فرستاده خدا - حامل پیام اسلام، صلح، دیده می‌شود. مسیح به عنوان پیامبر پذیرفته شده است و در قرآن کریم از او به عنوان «عیسی بن مریم» یاد شده است. عیسی که به عنوان رسول خدا مورد احترام بود، نه پسر او بود و نه خود خدا. در واقع، اسلام تنها دین غیر مسیحی است که اعتقاد به عیسی را به عنوان یک پیامبر، یک اصل ایمانی می‌کند.

برای مسلمان شدن تنها کاری که باید انجام داد این است که با تلاوت آن «شهادت» کند شهادت این اولین رکن از به اصطلاح پنج رکن اسلام یا شعائر اساسی است که اساس ایمان مسلمانان را تشکیل می‌دهد:

۱. پذیرش شهادت یا شاهد. ایمان که عبارت است از خواندن جمله لا اله الا الله محمد رسول الله. (لا اله الا الله و محمد پیغمبر اوست). هرکسی که به زبان می‌آورد شد ادا با ایمان کامل باید به عنوان یک مسلمان در نظر گرفته شود.

۲. دعا، یا صلوات در روز پنج نوبت در سحر و حوالی ظهر و بعد از ظهر و هنگام غروب آفتاب و شب قبل از خواب و قبل از شستن و رو به رو شدن در جهت مسجد الحرام در مکه مقرر شده است.

۳. صدقه، یا زکات (اصطلاحی که از عربی گرفته شده است زکا به معنای خالص). قرآن کریم تأکید می‌کند که انفاق یکی از فضیلت‌های مؤمن واقعی است.

۴. روزه یا اره. همه مؤمنان موظفند نهمین ماه قمری سال اسلامی، رمضان را به عنوان یک دوره روزه داری که در آن از طلوع تا غروب آفتاب از خوردن، آشامیدن، سیگار و روابط جنسی پرهیز می‌کنند، بگذرانند (قرآن کریم ۲: ۱۸۵-۶).

۵. زیارت. در حج، یا زیارت مکه باید حداقل یک بار در زندگی هر مسلمان، سالم و مجاز باشد (قرآن کریم ۳: ۹۷).
با این حال، بیش از همه، از مسلمان عمل کننده انتظار می‌رود که به آموزه‌های قرآن کریم در کل آن. اساس شریعت اسلامی - احترام بگذارد. اعتبار منحصر به فرد شریعت اسلام از اراده آشکار خداوند ناشی می‌شود که در برهه‌ای از تاریخ آن را به وسیله پیامبرش محمد (ص) بر بشر نازل کرد. به این ترتیب، به اقتدار هیچ قانونگذار زمینی متکی نیست. منشأ آن را، علاوه بر قرآن کریم، در احکامی که خود پیامبر ارائه کرده است، بازتاب اجرای قوانین، اصول و دستوراتی است که قبلاً در قرآن کریم بیان شده

است. با گذشت قرن ها، این قوانین به یک سیستم کامل حقوقی، اعم از عمومی و خصوصی، و نیز نسخه‌هایی برای اعمال دین تبدیل شدند.

در حالی که قرآن کریم تعدادی قواعد کلی را ارائه کرده است، اما این قواعد همه مشکلات احتمالی را مشخص نکرده است، و قرن پس از رحلت حضرت محمد (ص) با ارجاعاتی به قوانین تکمیل شده است. سنت یا تمرین استاندارد این را از هزاران بیان در مورد آنچه پیامبر گفته یا انجام داده است و در ادبیات آن حضرت یافت می‌شود معلوم بود حدیث. در شریعت برخاسته از تلاش‌های مسلمانان اولیه، در مواجهه با مشکلات اجتماعی و سیاسی فوری، برای ابداع نظام حقوقی منطبق با منشور رفتاری مورد نیاز قرآن کریم و حدیث مطالعه از شریعت است فی فقه، و دست اندرکاران آن هستند فقها، حقوقدانان کلمه دیگری که استفاده می‌شود این است علما، که به درستی آنها است که می‌دانند، اما بیشتر به «علما» یا «فقه دان» ترجمه می‌شود. زیرا در اسلام جای علم کلام را قوانین و فقه گرفته است. کسانی که به جنبه‌های فکری دین می‌پردازند فقیه هستند نه متکلم و در مرکز آموزش عالی فقه است نه کلام. بنابراین منابع از شریعت هستند قرآن کریم وسنت (منابع اولیه) و تفاسیر و نظرات فقیهان فرهیخته (منابع فرعی).

از آنجایی که شریعت اسلام به جای اراده قانونگذار انسانی منعکس کننده اراده خداوند است، همه حوزه‌های زندگی را در بر می‌گیرد و نه صرفاً مواردی را که مورد علاقه یک دولت یا جامعه سکولار است. به مسائل اعتقادی و مذهبی محدود نمی‌شود، بلکه به مسائل کیفری و قانون اساسی و همچنین بسیاری از زمینه‌های دیگر می‌پردازد که در جوامع دیگر به عنوان دغدغه مقامات سکولار تلقی می‌شود. در بافت اسلامی چیزی به نام مرجع سکولار و قانون سکولار جداگانه وجود ندارد، زیرا دین و دولت یکی هستند. اساساً، دولت اسلامی آن گونه که مسلمانان ارتدوکس تصور می‌کنند، یک نهاد مذهبی است که بر اساس قوانین الهی ایجاد شده است.

در عمل، موقعیت پیچیده تر از این است، همانطور که سکولار و مقدس در کنار هم وجود دارند و تا حدی همیشه چنین بوده است. زمانی که فتوحات اعراب اندکی پس از رحلت پیامبر (ص) در سرزمین‌هایی که قبلاً تحت بیزانس یا ایران بودند، به وقوع پیوست، اجرای این قانون به طور فزاینده‌ای دشوار بود. شریعت به عنوان قانون جهانی مدنی و جزایی کل جامعه مسلمانان. این جامعه اکنون شامل اقوام گوناگونی با قوانین و آداب و رسوم باستانی خود می‌شود که با وجود پذیرش اسلام، تمایلی به کنار گذاشتن بسیاری از آنها نداشتند. خیلی بعد، در آخرین روزهای امپراتوری عثمانی و تحت استعمار غرب، یک سیستم قانون سکولار به وجود آمد تا مکمل یا جایگزین شود. شریعت در کلیه صلاحیت‌های کیفری و مدنی به استثنای امور ازدواج، طلاق و ارث.

در نتیجه، اگرچه شریعت دکترین همه جانبه بود، رویه حقوقی مسلمانان مجبور به تصدیق صلاحیت‌های دیگری غیر از حوزه قضایی بود. شریعت دادگاه‌ها به عنوان بیان یک آرمان دینی، شریعت همیشه نقطه کانونی فعالیت قانونی بود. در هر صورت، شریعت اساساً مجموعه‌ای از قواعد است که پیروان فردی باید به آن پایبند باشند تا بتوانند الزامات اعتقادی خود را برآورده کنند، صرف نظر از اینکه رعایت آنها توسط مقامات موقتی اجرا می‌شود یا خیر. یعنی شریعت اخلاق جامعی است که مسلمانان باید بر اساس آن عمل کنند.

رفتار و زندگی خود را انجام دهند و اعمال انسان به ترتیب نزولی به واجب، شایسته، مباح، مکروه و حرام طبقه بندی می‌شود. به این ترتیب، قرآن کریم و سنت کاملاً الزام آور هستند؛ سایر منابع مرجعیت به هر نحوی با استناد به این دو منبع اساسی توجیه می‌شوند.

شریعت وظایف را می‌توان به طور کلی به وظایفی که یک فرد به خدا بدهکار است تقسیم کرد. عبادت، اعمال (عبادت و مناسک) و آنهایی که به هم‌نوعان بدهکارند، یعنی. چه چیزی قانون را در معنای غربی تشکیل می‌دهد (مومالات). اولی نیازی به تفصیل ندارد و شامل نماز، وضو، روزه، حج، برپایی مساجد، ادای اعیاد، حرکات و رفتار است. قوانین سختگیرانه غذایی گوشت خوک، خون، مردار را ممنوع می‌کند، روش تهیه حیوانات را مشخص می‌کند و نوشیدن هر گونه نوشیدنی الکلی را ممنوع می‌کند. همچنین نمایش حیوانات یا شخصیت انسان در هنر ممنوع است، برای احتیاط از رد شدن در بت پرستی. سایر زمینه‌های تحت پوشش شریعت

اسلامی قابل توجه است و شامل از جمله ازدواج، طلاق، روابط جنسی، مراقبت از فرزندان، فرزندخواندگی، نفقه، ارث و غیره و همچنین فعالیت‌های تجاری که اکنون به آنها می‌پردازیم.

اخلاق تجارت اسلامی

همان گونه که اسلام بر سایر عرصه‌های زندگی نظم می‌بخشد و بر آن تأثیر می‌گذارد، بر تجارت و تجارت نیز حاکم است. مسلمانان باید فعالیت‌های تجاری خود را مطابق با مقتضیات دین خود انجام دهند تا نسبت به دیگران منصف، صادق و عادل باشند. رحمان (۱۹۹۴) اشاره می‌کند که تعداد زیادی مفاهیم و ارزش‌های اسلامی وجود دارد که میزان و ماهیت فعالیت تجاری را مشخص می‌کند. ارزش‌های مثبت زیادی مانند اقتصاد (اعتدال) (عدالت) احسان (مهربانی درجه یک)، امانه (صداقت) انفاق (هزینه برای انجام تعهدات اجتماعی) صبر (صبر) و استسله (منافع عمومی). به طور مشابه، تعدادی از مقادیر وجود دارد که منفی هستند، و بنابراین باید از آنها اجتناب کرد:

زولم (ستم)، بخل (بخل) هیرس (طمع)، احتکار ثروت) و اسراف (اسراف). فعالیت اقتصادی در داخل پارامترهای مثبت استحلال (مجاز و ستودنی) و در محدوده پارامترهای منفی قرار دارد حرام (ممنوع و قابل سرزنش) که باید تعدیل شود. تولید و توزیع که توسط سازمان تنظیم می‌شود حلال حرام کد باید به مفهوم پایبند باشد (عدالت). مجموعاً، این ارزش‌ها و مفاهیم، در کنار دستورات اصلی قرآن کریم، چارچوبی را برای یک نظام تجاری و تجاری عادلانه فراهم می‌کنند.

تجارت و بازرگانی

آیات زیادی در قرآن کریم تجارت و تجارت را تشویق می‌کند و نگرش اسلام این است که نباید مانعی برای صداقت وجود داشته باشد. و تجارت و تجارت مشروع، به طوری که مردم امرار معاش کنند، خانواده‌های خود را حمایت کنند و به افراد کم برخوردار صدقه دهند. با این حال، مسلمانان نباید اجازه دهند فعالیت‌های تجاری آنها تسلط یابد تا کسب درآمد در اولویت اول قرار گیرد و از وظایف دینی غافل شوند. مخصوصاً در وقت نماز جماعت جمععه تمام معاملات باید متوقف شود. همچنین نباید آینده را نادیده گرفت. پس از مرگ، انتظار می‌رود که فرد خانواده و فرزندان را که قانون خدا را تداوم می‌بخشند، به جای بگذارد، کمکی دائمی که به نفع جامعه باشد، و منبع درآمدی برای فقرا و نیازمندان و یا ایجاد فرصت‌های شغلی برای نسل‌های آینده.

تولید

اسلام هر فردی را به کار و تولید می‌خواهد. حضرت محمد تعلیم می‌دهد: «هرگز تنبل و درمانده مباش» (رحمن ۱۹۹۴: ۹). در فردی که نمی‌خواهد تولید کند و درآمد کسب کند، هیچ خیری وجود ندارد. از نظر مسلمانان دست غیر مولد دست نجس است. مسیر دستیابی به دستاوردهای اقتصادی کار سخت و پذیرفتن ریسک است. از طریق ارث نیست. به همین دلیل است که شریعت اسلام (با شرح مفصل در قرآن کریم) دقیقاً چگونگی تقسیم اموال را پس از مرگ مشخص می‌کند. قدرت وصیت یک فرد اساساً به یک سوم خالص دارایی (یعنی دارایی‌های باقی مانده پس از پرداخت هزینه‌های تشییع جنازه و بدهی) محدود می‌شود و دو سوم ترکه بر اساس قوانین اجباری به وراث قانونی متوفی می‌رسد.

توزیع

اسلام اعتدال و الگوی مصرف متعادل را تبلیغ می‌کند. تجمل گرایی و مصرف بیش از حد محکوم است و فقر نیز محکوم است. هر موجودی حداقل نیازی دارد که بتواند با عزت زندگی کند. سیستم از طریق عمل متعادل می‌شود آکات (انفاق جزء اساسی نظام و ایمان است). اگر این منبع کافی نباشد، حکومت اسلامی مالیات موقتی را بر ثروتمندان و مرفهان وضع می‌کند تا به عنوان یک وظیفه شرعی، بودجه را متعادل کند. فرد کفایا.

مسئولیت‌های اجتماعی

از افراد انتظار می‌رود که از نظر اجتماعی نسبت به دیگران در جامعه احساس مسئولیت کنند. یکی نمی‌تواند از زندگی لذت ببرد در حالی که دیگران نمی‌توانند. به طور کلی هدف نظام اقتصادی اسلام این است که مردم از راه عادلانه و سودآور و بدون استثمار

دیگران امرار معاش کنند تا همه جامعه از آن بهره مند شوند. اسلام نیز بر رفاه جامعه بر حقوق فردی تأکید دارد. جایی که مسلمانان تحت الف حکومت غیر اسلامی، زاکات هنوز باید از مسلمانان جمع آوری شود و در راه صلاح جامعه هزینه شود.

اصول کسب و کار

قانون اساسی در تجارت صداقت و برخورد منصفانه است (حسین ۱۹۹۹). بنابراین یک تاجر مسلمان باید فردی با ارزش‌های اخلاقی بالا باشد که قصد فریب دادن یا استثمار دیگران را نداشته باشد. انحصار و تعیین قیمت ممنوع است. به طور کلی بازار باید آزاد باشد و در معرض دستکاری نباشد. این به این دلیل است که افراد در معاملات تجاری توسط افراد قدرتمندتر مورد استثمار قرار نگیرند. کسانی که در تجارت و بازرگانی فعالیت می‌کنند باید عادلانه رفتار کنند. فروشندگان کالا نباید هیچ گونه نقصی را در آن پنهان کنند و در مورد وزن یا کیفیت کالا دروغ نگویند. خرید و فروش کالاهای مسروقه ممنوع است. احتکار زمانی حرام است که قصد افزایش قیمت در زمان کمبود و سود بردن به ضرر دیگران باشد.

فرآورده‌ها باید مفید باشند و آنطور که در قرآن کریم و شریعت اسلام تعریف شده مضر نباشند. تجارت و سرمایه گذاری فقط می‌تواند در فعالیت‌هایی انجام شود که در اسلام ممنوع نشده است (ممنوعات شامل قمار، مشروبات الکلی، مستهجن و هر چیزی که برای جامعه مضر است). کشاورزی و اشتغال و کرامت کار و پرداخت سریع دستمزد منصفانه تشویق می‌شود.

حقوق مالکیت

خداوند مالک مطلق و ابدی همه چیز در زمین و آسمان است. اما خداوند انسان را نایب السلطنه خود بر روی زمین قرار داده و سرپرستی اموال خدا را به او سپرده است. بنابراین مالکیت ملک امانت است (امانه) مشروط به لذت بردن تا زمانی که انسان از آن پیروی کند شریعت و لایق اعتماد می‌ماند مردم حق دارند از منابع طبیعی به نفع بشریت استفاده کنند. اما زمین امانتی از جانب خداوند است و باید مورد توجه کسانی باشد که متولی آن هستند و در نهایت در برابر خداوند پاسخگوی اعمال خود خواهند بود. حقوق مالکیت در حقوق اسلامی را می‌توان به سه دسته تقسیم کرد: مالکیت عمومی، مالکیت دولتی و مالکیت خصوصی (Normani and Rahnema ۱۹۹۵) اسلام به مالکیت خصوصی احترام می‌گذارد و حق مالکیت محفوظ است. اموال ممکن است از طریق ارث، هدیه، خرید یا با تصاحب اموال مشترک و ایا اشیاء روی آن به دست آید.

قانون قرارداد

اصل کلی قانون قراردادهای اسلامی در آیه قرآن آمده است: «یا ایها الذین آمنوا وفواوا جميع واجبات» تعریف قرارداد (العقد) شبیه آنچه در قانون کامن لا است، اما از این جهت وسیعتر است که شامل تصرفات بلاعوض و نیز موقوفات و امانت می‌شود. یک قرارداد شامل توافقی است که بین دو یا چند نفر منعقد می‌شود.

شریعت اسلام آزادی قراردادها را تا زمانی که شروط با آن مغایرت نداشته باشد، فراهم می‌کند شریعت. به ویژه، هر گونه ترتیبی را که بر اساس رضایت طرفین درگیر باشد، مجاز می‌داند، تا زمانی که سهام هر یک مشروط به سود نامشخص و تابعی از تحول مولد منابع باشد. این شروط بسیار مهم هستند، زیرا شریعت حتی تضمین شریک کاری برای بازگرداندن ارزش سرمایه سرمایه گذاری شده را محکوم می‌کند، نه تنها به این دلیل که عنصر عدم اطمینان لازم برای مشروعیت بخشیدن به توزیع توافق شده سود احتمالی را حذف می‌کند، بلکه به این دلیل که وام دهنده به اندازه بهره وری پاداشی دریافت نمی‌کند. سرمایه مالی او در اسود حاصله (اقبال و میر آخور ۱۹۹۲).

منابع

گری، اس جی (۱۹۸۸). به سوی نظریه تأثیر فرهنگی بر توسعه سیستم‌های حسابداری در سطح بین‌المللی چرتکه (۱) ۲۴. هافستد، گیرت (۱۹۹۴). فرهنگ‌ها و سازمان‌ها - نرم‌افزار ذهن، همکاری بین فرهنگی و اهمیت آن برای بقا. لندن: تجارت هارپر کالینز.

اقبال، ز و میراخور، ع. (۱۹۹۲). نظر در مورد چارچوب قانونی. «که در (RC Effros) مسائل حقوقی جاری مؤثر بر بانک مرکزی جلد ۱. واشنگتن: صندوق بین المللی پول.

کریم، (۱۹۹۰). استقلال دینی و بیرونی حسابرسان: پرونده بانکهای اسلامی. حسابداری، حسابرسی و حسابرسی ۳۴-۴۴.

کریم، (۱۹۹۹). مالی اسلامی و استانداردهای حسابداری موسسات مالی اسلامی افق جدید. ۵-۷: ۹۳
پررا، (۱۹۸۹). به سمت چارچوبی برای تحلیل تاثیر فرهنگ حسابداری مجله بین المللی حسابداری ۴-۵۶: ۴۲ (۱)
رحمان، (۱۹۹۴). بانکداری اسلامی بدون ربا. ۱۴۸-۱۳۱: ۱۴۵(۲)